

ຄວາມຮູ້ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ

ການລ້ຽງໝູຕອນ

(ສະບັບທົດລອງ)

ຂຽນໂດຍ: ນາງ ເຈຍ

ຂໍ້ມູນຈາກ: ບ້ານສົມສະໄໝ ເມືອງ ໄຊທານີ ນະຄອນຫລວງ

ປີ 2006

ປຶ້ມຄວາມຮູ້ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ “ການລ້ຽງໝູຕອນ”

ຮີບໂຮມ ແລະຈັດໜ້າໂດຍ : ທ້າວ ຄຳຫຼ້າ ພອນມະນີວິງ

ແຕ້ມໂດຍ: ທ້າວ ຄຳຫຼ້າ ພອນມະນີວິງ

ຜູ້ຮຽບຮຽງ: ອ.ຈ ໂພໄຊ ຈັນທະວົງສາ

ອ.ຈ ເກດມະນີ ບັນດາສັກ

ອ.ຈ ຄຳໄຫວ

ອ.ຈ ລິ້ງ ແສງດາລາ

ອ. ຈ ທອງຂັນ

ເຈົ້າຂອງ : ພະແນກສຶກສານະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ
ສູນອົບຮົມຮ່ວມພັດທະນາ

ຄຳນຳ

ປຶ້ມພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນຫົວນີ້ ໄດ້ມາຈາກການຂຽນຂອງຊາວບ້ານແລະ ອາສາສະໝັກຊຶ່ງໄດ້ຮຽບຮຽງເບື້ອງຕົ້ນຈາກຄະນະອຳນວຍການສູນອົບຮົມຮ່ວມພັດທະນາແລະພະແນກສຶກສານະຄອນຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ປຶ້ມຫົວນ້ອຍຫົວນີ້ ໄດ້ບັນຈຸເອົາເນື້ອໃນທີ່ເວົ້າເຖິງຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງໂດຍມີຫຼາຍກິດຈະກຳທີ່ຈະເປັນການທົດລອງເອົາຄວາມຮູ້ທ້ອງຖິ່ນເຂົ້ານຳພາ ແລະ ສຶດສອນນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມໂດຍເອົາບົດທີ່ງ່າຍສອນຊັ້ນປໍ້ 1 ປໍ້ 2 ແລະ ບົດທີ່ຍາກກໍສອນຊັ້ນໃຫຍ່ຂຶ້ນໄປ.

ຄະນະຈັດທຳຄິດວ່າປຶ້ມຫົວນີ້ຄົງເປັນປ່ອນອີງອັນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຄູອາຈານກໍຄືອາສາສະໝັກທີ່ຈະໄປສອນເດັກປະຖົມບໍ່ຫຼາຍກຳໜ້ອຍ.

ຄະນະຈັດທຳຄິດວ່າຍັງມີຫຼາຍເນື້ອໃນທີ່ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍແລະຂາດໄປຫ້ວງວ່າຄົງໄດ້ຮັບການຕິຊົມຈາກທຸກທ່ານພວກເຮົາພ້ອມທີ່ຈະປັບປຸງຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

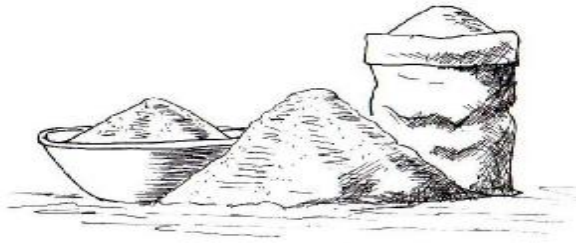
ຄະນະຈັດທຳ

ຄວາມເປັນ

ເຜົາມັງສ່ວນຫລາຍຈະຂ້າໝູກິນໃນຍາມບຸນກິນຈຽງ (ບຸນປີໃໝ່) ເດືອນ12-1 ງານດອງ, ງານສູ່ຂວັນ ແລະ ອື່ນໆ. ເຜົາມັງມັກລ້ຽງໝູ ຫລາຍເພາະວ່າໃນປີໜຶ່ງເຜົາມັງມັກຈະຂ້າໝູໃຫ້ພີ່ນ້ອງທີ່ໄປຢ້ຽມຢາມ ຫລື ຂ້າໝູກິນພາຍໃນບ້ານເຮືອນດ້ວຍກັນ. ຄົບຮອບໃນປີໜຶ່ງຈະກິນ ຈຽງເທື່ອໜຶ່ງຕ້ອງຄະລຳບໍ່ໃຫ້ຈ່າຍເງິນຫລືໃຊ້ຢ່າງອື່ນເດັດຂາດ. ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງນິຍົມກັນລ້ຽງໝູຕອນຫລາຍເອົາໄວ້ເປັນອາຫານປາງຕອນ ບຸນກິນຈຽງ.

ສ່ວນປະກອບຂອງອາຫານໝູ :

-ຮຳ

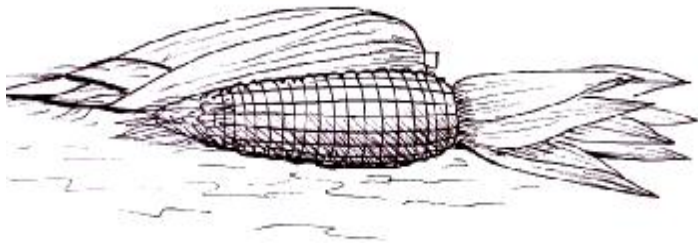
-ກ້ານກ້ວຍ

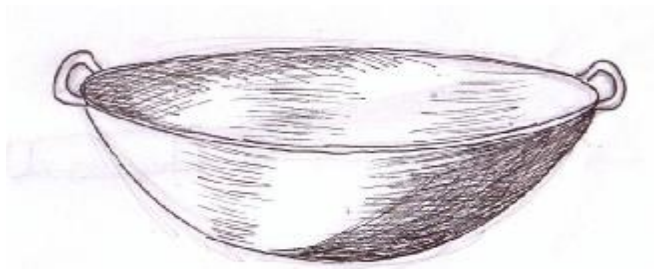
-ຫຍ້າ

-ສາລີ

-ພໍ້ກະທະ

-ພ້າ

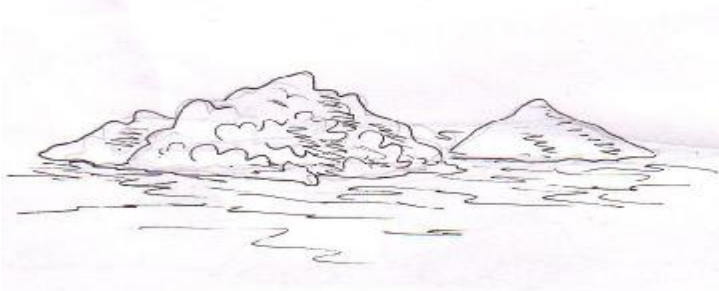

ອຸປະກອນໃນການຕອນ

ມິດ

ຂີ້ຕົມໜຽວ, ຂີ້ເທົ່າ

ວິທີລ້ຽງໝູຕອນ :

ເກືອໃຫ້ອີ່ມທຸກໆມື້ມັນຈຶ່ງຈະໃຫຍ່ໄວ.

ຄຸນປະໂຫຍດ :

ຂ້າເປັນອາຫານໃນປາບຸນກິນຈຽງ ຫຼື ຂາຍເປັນລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ.

ກາບ : ລ້ຽງໝູຕອນ

ເຮືອນຂອງຂ້ອຍ	ໄດ້ລ້ຽງໝູຕອນ
ຍາມມັນນອນ	ພັບຫູປົວະ ປົວະ
ຂ້ອຍມັກຍົວະ	ລຸກຂຶ້ນກິນຮຳ
ຍາມມັນຫຍ້າ	ສວາບກິນວາບໆ
ດັງຊາດຊາດ	ໜ້າແຊບອີ່ຫລີ່
ສຸດຕຸ້ຍພີ	ແກ້ມໂຢດໂຕ່ໂຊ່
ຍາມມັນໂຕ່	ຫົວຂຶ້ນເບິ່ງຂ້ອຍ
ງາມອ້ອຍຊ້ອຍ	ຕຸ້ຍໄດ້ຕຸ້ຍດີ.

ເຊິ່ງ : ໝູຕອນ

ມາພວກເຮົາມາ	ຮ່ຳຮຽນວິຊາ
ຮ່ວມພັດທະນາ	ການລ້ຽງໝູຕອນ
ເປັນຕາອອນຊອນ	ໝູຕອນບ້ານຂ້ອຍ
ໂຕໃຫຍ່ ແລະນ້ອຍ	ລ້ຽງໄດ້ທຸກຄົນ

ເພງ : ໝູຕອນ

ອີດອຸດອູ່	ອີດອຸດອູ່
ນັ້ນລະແມ່ນສຽງໝູ	ດັງໄປທົ່ວກ້ອງ
ອີດອຸດອູ່	ສຽງນັ້ນມັນຮ້ອງ
ຊອກຫາກິນຮຳ	ອີດອຸດອູ່ ອີດອຸດອູ່

ຮູບ ແລະ ປະຫວັດຂອງຜູ້ຊຽນ

ຊື່ ນາງເຈຍ

ອາຍຸ.32 ປີ.

ອາຊີບ..ພະນັກງານຄູ

ເຫດຜົນຂອງການຊຽນບົດນີ້:

ຍ້ອນວ່າໝູ່ຕອນແມ່ນຊາວເຜົ່າມັງກະນີຍົມກິນກັນຫລາຍໃນ
ງານດອງ, ສູ່ຂັ້ນຖ້າເຮືອນໃດມີໝູ່ຕອນໂຕໃຫຍ່ໆຖືໄດ້ວ່າຄອບຄົວນັ້ນ
ແມ່ນມີຄວາມສາມາດ. ອົດທົນສູງ, ອຸດົມສົມບູນດຸໝັ່ນໃນການປູກຝັງ
ລ້ຽງສັດຂ້າພະເຈົ້າເອງຈຶ່ງຢາກເອົາບົດຮຽນນີ້ຂຶ້ນມາສອນໃຫ້ນັກຮຽນ
ເພື່ອເປັນຂໍ້ຄິດເຂົ້າໃນການດຳລົງຊີວິດໃຫ້ມີຄວາມຈະເລີນດຸໝັ່ນ.